

Fabrikinspektør, civilingeniør fru *I. Wilfred Jensen*, direktoratet for arbejdstilsynet, rådgiver.

Forfatterinden, cand. mag. fru *Eva Hemmer Pihl*, rådgiver.

Ekspeditionssekretær *Jørgen Ravn*, arbejdsministeriet, rådgiver.

Fuldmægtig *Gregers Frandsen*, arbejds- og socialministeriernes internationale afdeling, rådgiver og sekretær for delegationen.

Arbejdsgiverrepræsentant og rådgivere for denne:

Direktør *Arne Lund*, Dansk Arbejdsgiverforening, arbejdsgiverrepræsentant.

Underdirektør *P. Schade Poulsen*, Dansk Arbejdsgiverforening, rådgiver.

Konsulent *Aage Tarp*, Dansk Arbejdsgiverforening, rådgiver.

Arbejderrepræsentant og rådgivere for denne:

Næstformand *Einar Nielsen*, Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund, arbejderrepræsentant.

Sekretær *Verner Sørensen*, Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund, rådgiver.

Forbundsformand fru *Ella Jensen*, Tobaksarbejderforbundet, rådgiver.

International konsulent *Peer Carlsen*, Landsorganisationen i Danmark, De samvirkende Fagforbund, tolk for arbejderdelegationen.

Konferencens åbning.

Konferencen åbnedes af styrelsesrådets formand, ambassadør *Calderón Puig*, Mexico, som fremhævede Arbejdskonferencens betydning gennem snart 50 år for opretholdelsen af fred og social retfærdighed, et forhold som især skyldes samarbejdet mellem regeringer, arbejdsgivere og arbejdere.

Han påpegede samtidig den rolle ILO kan spille med hensyn til bistand ved forbedring af levestandarden i de mindre vel udviklede områder i verden, og med hensyn til produktion, forbrug og beskæftigelse samt befolkningspolitik i disse områder.

Endelig opfordrede han til samarbejde omkring emner som teknisk bistand, erhvervsvejledning, arbejdskraftudnyttelse og

automatiseringens problemer, samtidig med at de traditionelle opgaver — international normgivning vedrørende arbejdernes retlige og sociale placering — tilgodeses i det fornødne omfang.

Ved valg af præsident for konferencen forelå 2 forslag, dr. *Andres Aguilar* fra Venezuela og *S. Hashim Raza* fra Pakistan, og de fik hver for sig støtte fra en række delegerede. Efter den praksis, som har været anvendt gennem en årrække, går præsidentembedet på skift mellem de forskellige verdensdele, og det var i henhold til denne Sydamerikas tur til at besætte posten. Med udgangspunkt i den umiddelbart inden arbejdskonferencen afsluttede FN-verdenskonference om samhandel og udvikling mindede en regeringsrepræsentant fra Liberia om den solidaritet og enighed, som havde præget udviklingslandenes (de 75) samarbejde og sammenhold, og appellerede til de nu indblandede lande om i fordragelighed at mødes og komme til en enstemmig indstilling.

Efter en kort afbrydelse af konferencens møde, hvor Pakistans kandidat indvilgede i at trække sin kandidatur tilbage mod at få løfte om almindelig støtte ved ansøgning i 1965, samledes konferencen atter og valgte enstemmigt dr. *Andres Aguilar* fra Venezuela til præsident.

I sin åbningstale omtalte præsidenten det betydningsfulde udviklingsproblem, som er af interesse for såvel de industrialiserede lande som for udviklingslandene, fordi kløften mellem dem er uddybet i de senere år. Han påpegede, at FN's verdenskonference om samhandel og udvikling, som netop var afsluttet, havde berørt nogle af disse problemer, og at ILO kunne bidrage meget til løsning af de emner, som kommer under dens kompetence. Samtidig er det dog af vigtighed, at også ILO's egne forpligtelser over for medlemslandene varetages, og han pegede på udviklingslandenes behov for bistand ved løsning af spørgsmål som arbejdsløshed og underbeskæftigelse, social trykthed, beskyttelse af børn, kvinder og handicappede. Også de udviklede lande har problemer, som de påkalder ILO's bistand til ved løsningen, såsom følgerne af vidtstrakt automation, de ældre arbejderes stilling, og det særlige problem med en stor andel af erhvervsbeskæftigede kvinder.